

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Saa er der 4 Bevillinger, som tidligere har været indeholdt i Bevillingen paa 6 Mill. Kr. Det viser sig, at de 6 Mill. Kr. er der Brug for paa anden Maade, og det er lettere administrativt at have Bevillingerne hver for sig. Det er en Bevilling til Oprettelse af Gartnerier og Havebrug paa 500 000 Kr., ogsaa for 3 Aar, en Bevilling til Oprettelse af Gaardbrug, ligeledes paa 500 000 Kr. aarlig, en Bevilling til Indkøb af Tillægsjord, Privatjord, paa 1 Mill. Kr., og endelig et Beløb paa 400 000 Kr. til Tillægslaan til de gamle Husmandsbrug, som efterhaanden er kommet i Vanskeligheder med Hensyn til at skaffe Udvidelse o. s. v. Det vil sige, at der i alt gennem disse Bevillinger stilles et Beløb til Raadighed paa ca. 13 600 000 Kr. aarlig i 3 Aar, saaledes at de 5 Mill. Kr. er fra Jordfonden og Resten fra Statskassen. Med Hensyn til andre Ændringer fra den gældende Lov skal jeg nævne, at det foreslaas her, at Jordlovsudvalget udvides med et Medlem, som særlig skal repræsentere Gartneri og Havebrug. Der er under tidligere Forhandlinger fremført Ønske om, at der ogsaa var et Medlem i Jordlovsudvalget, som var særlig interesseret i Oprettelse af Gartneri og Havebrug. Det er det, som imødekommes ved denne Ændring.

Paa Grund af de høje Byggeomkostninger, vi efterhaanden i de senere Aar er kommet op til, foreslaas det at indføre et højere Maksimumsbeløb for Byggelaanene til de enkelte Brug og dernæst nogen Rentefrihed for en Del af Laanet, ligesom man har haft det under tidligere Perioder med høje Byggeomkostninger. Maksimumsbeløbet for Byggelaan, som hidtil har været 10 000 Kr., foreslaas forhøjet til 12 000 Kr. for Husmandsbrug, og Maksimum for Gaardmandsbrug, der tidligere var 15 000 Kr., foreslaas at kunne i særlige Tilfælde gaa op til 18 000 Kr. Hvad Rentefrihed angaar, foreslaas det, at de 9 000 Kr. er rentepligtige, naar Laantageren har modtaget Maksimumsbeløbet 12 000 Kr., medens Resten er rentefri. Det vil sige, at dersom man ikke benytter sig af Adgangen til at faa Maksimumsbeløbet, men nøjes med et mindre Beløb, faar man en Rentefrihed forholdsmaæssig af samme Størrelse som den, der opnaas for dem, som tager hele Maksimumsbeløbet. Hvis det ikke blev saaledes, vilde det let gaa saadan, at selv om man maaske kunde bygge noget billigere, vilde man være fristet til at tage hele Maksimumslaanet og saa maaske søge at faa opført flere Bygninger end nødvendigt. Denne Rente-

frihed foreslaas ogsaa gældende med Hensyn til Gaardmandsbrug, dog saaledes at Maksimumsbeløbet for Rentefrihed bliver 3 000 Kr. for samtlige Udlaan. Bestemmelserne angaaende disse rentefri Laan svarer stort set til de Bestemmelser, som fandtes i den Ordning, der blev truffet ved Lov Nr. 81 af 29. Marts 1924. Endelig foreslaas der indført en ny Bestemmelse i § 15, som tilsigter det samme, som man har i Grundforbedringsloven, idet det foreslaas her, hvor Talen er om saa betydelig Støtte til disse Formaale, at fastsætte, at saafremt der til Byggearbejder efter denne Lov anvendes fremmed Arbejdskraft uden for Bygherren og hans nærmeste Familie, Haandværksmestre eller Entreprenører, skal ved Antagelse til Arbejdet foretrækkes Arbejdere, der er forsikret mod Arbejdsløshed, i første Række Familieforsørgere. Dernæst foreslaas det af Hensyn til at opnaa noget større Betyggelse med Hensyn til selve Byggearbejdets Udførelse, at der som Haandværksmestre kun kan antages Mestre med betryggende haandværksmaæssig Uddannelse.

Jeg tror, det vil være i høj Grad ønskeligt fremdeles at fortsætte med det Arbejde, der gennem Aarene er udført for at oprette flere nye Hjem paa Landet, og jeg skal med disse Bemærkninger anbefale ogsaa dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling her i det høje Folketing.

Det tredje Lovforslag er *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 13 af 25. Januar 1935 om Oprettelse af Frugtavlsskolonier, Frugtplantager og Havelodskolonier*. Medens man, hvad angaar de af mig nu omtalte Love, gennem Aarene i Virkeligheden har opbrugt de Beløb, der var stillet til Raadighed, kan det samme ikke siges om de Beløb, der stilles til Raadighed ved den Lov, der her tilsigtes ændret. Der har i alt i de sidste tre Aar paa denne Lov været stillet til Raadighed et Beløb paa 1 Mill. Kr., men Beløbet er ikke tilnærmelsesvis brugt. Paa den anden Side er der alligevel en Del Mennesker, som meget gerne ønsker denne Lovgivning fortsat. Jeg foreslaar derfor, at der fortsættes med en Bevilling for tre Aar, men at denne Bevilling ned sættes fra 1 Mill. Kr. til 600 000 Kr., saaledes at der til hvert af de to i Loven omhandlede Formaale anvendes 300 000 Kr.

Jeg skal anbefale ogsaa dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Folketing.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte tidligere anmeldt Lovforslag.